

O istini i laži - Fridrih Niče (Friedrich Nietzsche)

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 11 | Nivo: singidunum

Friedrich Nietzsche, rođen je 15. oktobra 1884 godine u mestu Rochen živeo do 25. avgusta 1900 godine (Weimar), bio je nemački filozof, filolog i psiholog. Svoju filozofiju Niče zasniva na odnosu prema antičkoj grčkoj kulturi. On smatra da je kultura bila u usponu do pojave Sokrata, a nakog toga da dolazi do dekadencije kulture. Po njemu, od tada nastupa "moral stada", moral slabih ljudi koji pripovedaju odricanje od života i nadu u drugi svet. Niče tvrdi da čovek pripada zemlji i da treba biti veran zemlji. Njegovo učenje se sastoji i u tome da svetom ne vlada zakon "logos" nego "haos", da je život borba to ću Vam pokušati objasniti o Ničeovom razmišljanju o istini, kao i shvatanje komunikacije istine prenošenja, odnosno metafora .Osnova svega je volja za moć. Niče smatra da ono što čovek hoće je višak "moći", ovakvu volju ima svaki čovek, to se može izraziti ovim citatom: "U volji sluge našao sam volju da bude gospodar". U ovom razmišljanju moć i snaga su najviše vrednosti.

Friedrich u umetnosti vidi najpotpunije prihvatanje života, jer u umetnosti svet dobija svoj smisao, zahvaljujući umetnosti možemo podneti egzistenciju.

Istina je glas koji govori u pustinji, imamo je malo, naspram laži koja guši sve oko sebe: "Istina je metafora" (Niče).

Kao mali uvod počecu sa objašnjenjem šta je to komunikacija, predstavljena kao slanje poruka ili informacija od nekog primaoca do nekog pošiljaoca, komunikacija bi bila samo to slanje. Tako da je njen najčešći pojam (komunikacije) - smatra se da od jednog subjekta do drugog prenese identitet nekog označenog predmeta ili smisla , logično da to predstavlja identitet tih subjekata. Nama to nije dovoljno! Komunikacija nije samo saopštavanje, informisanje, poručivanje. Ona je više od prenosa poruke ona je i communion (zajednica), kao sto je communico (nešto opšte i zajedničko).

Najpre treba da razdvojimo istinu i vrednost, pre svega njenu moralnu vrednost u komunikaciji. Različite istine različito vrede, a ista istina različito vredi u različitim perspektivama. Poznato nam je da je jedan od velikih zahteva koji je istrajno prisutan u Ničeovom mišljenju – komunikacija, bez ikakvih kompromisa je prvi postavio jezik na mesto fundamenta bez kojeg mišljenje ne može. Tako da je još teža stvar kada se služimo pisanom reči. Reč – kopija ideja, tako je pisana reč kopija usmene kopija kopije. Tu vidimo da ono što je napisano je teže ispraviti na licu mesta, objasniti, upotpuniti tj. kontrolisati. Tu se dešava da Niče ne smatra da je govor sredstvo ili instrument, kod njega se sve rađa kod čoveka u govoru, on se i rađa kao biće u govoru. Samim tim je kultura okruženje kojim čovek sebe održava u prirodi ali i često protiv nje same, a kultura se sastoji od simboličkih, jezičkih poredaka.

Ničeova misao koja me proganja u razmišljanju je: " Ljudi radije obmanjuju sebe i jedni druge, nego sto su skloni istini;" Ljudi ne mrze varku, već "Rđave posledice varanja". Zašto je to ljudima na ovoj planeti potrebno? Možda sam prestoga prema sopstvenom mišljenju njegove izreke, ali dok ovo pišem, a predhodno u samom čitanju ne želim biti deo ove "istine" . Ja želim jednu drugu vrstu komunikacije istine, najbitnija je podloga da bi nešto bila istina u komunikaciji ,to je moje mišljenje.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com